

Artık Olmayacak Sonralarım

– AYavuz04 · 02 Ağustos 2013

Süsleyin beni. Hüznümü kapatın kapatabildiğiniz kadar, yada "durun!" hüznümü var etmeyi sizin işiniz değil mi? Karıştırdım işte. Son zamanlarda biraz dolanıyor da elim ayağıma, ondan olsa gerek. Bir çam ağacından farksız olduğumu hissediyorum. Düşünmeden edemediğim şeyse, çam ağaçlarının senede bir kez süsleniyor olması. Oysa ki benim her kaybedişten sonra süslenmeye ihtiyacım var. Karşı koyamadığım darbeleri sineme çekiyor, kendimle konuşmalarım haricinde susuyorum. Doğru bildiğim yanlışlarımı her öğrendiğimde biraz daha eğilip bükülüyorum, doğrulamak için belki çok geç değil hiçbir zaman. Ama eski hale gelebilmenin imkan sınırları varılmayacak uzaklıkta.

Haydi toplanın etrafıma, beni süsleyin bıkana kadar. Geceyi hayatınızda ki son geceymiş gibi doyasıya eğlenerek bitirin ve sabahında fırlatıp atın beni. Uçsuz bucaksız dünyaya sığamadım, bari anlara sığayım. Yada unuttun hemen değilde; etrafın toplanmaya ihtiyacı olduğu zaman atarsınız. Son aynı, hep istenmeyen son. "Mutlu son" diye bir kavram var diye duydum, nasıl bir şey acaba? Öğrenmek, yaşamak, telaffuz etmek için bana da sıra gelecek mi? Yoksa hep araya kaynayanları izleyerek mutsuzluğa hasreti katlayacak mıyım?

Bir daha kök salmak mümkün olacak mı bilmiyorum ama çürümeye yüz tuttuğumu görmemek mümkün değil.

abdullahyavuz07@blogspot.com